

Juridisk text

Lov om norsk riksborgarrett.

Kapitel 2. Korleis folk misser borgarretten.

§ 7. Norsk borgarrett misser:

1. den som får borgarrett i eit anna land etter søknad eller samtykke med reine ord,
2. den som får framand borgarrett med å taka offentlig teneste i eit anna land,
3. ugift barn under 18 år som får borgarrett i eit anna land avdi ein av foreldra får framand borgarrett så som nemnt under nr. 1 og nr. 2 når han har foreldreansvaret for barnet åleine eller foreldreansvaret saman med den andre av foreldra og denne ikkje er norsk borgar.

§ 8. Norsk borgar som er født i utlandet, misser den norske borgarretten når han fyller 22 år såframt han før den tid aldri har budd i riket og heller ikkje hatt tilhald her som tyder på samhøyrle med Noreg. Men søkjer ein slik borgar, før han fyller 22 år, om å få ha retten, kan Kongen eller den han gjev fullmakt la søkjaren få brev på det. Reglane i leden her gjeld ikkje såfremt han har misst den norske borgarretten etter par. 9 a andre leden første punktum. Misser nokon norsk borgarrett etter denne paragrafen, misser likeeins borna hans den norske borgarretten som dei har frå han, såframt barnet då ikkje vart utan borgarrett i noko land.

§ 9. Norsk borgar som søkjer om det, kan verta løyst frå den norske borgarskapen av Kongen eller den han gjev fullmakt, såframt søkjaren er borgar i eit anna land eller vil verta det. Løysing kan ikkje nektast den som er fast busett utanfor riket. Har søkjaren ikkje borgarrett i eit anna land, er vilkåret for løysing at han får dette innan ein viss fastsett frest.

§ 9a. Kongen kan gjere avtale med anna land om at føresegnene i annet og tredje leden her nedanfor skal gjelde. Med avtaleland er i paragrafen her meint stat som det er gjort slik avtale med. Norsk borgar som også er borgar i slikt avtaleland, misser den norske borgarretten når han når ein alder mellom 19 og 22 år som skal

Lag om norskt medborgarskap

Kapitel 2. Förlust av medborgarskap

§ 7. Norskt medborgarskap förlorar

1. den som erhåller medborgarskap i ett annat land efter ansökan eller tydligt uttalat samtycke
2. den som erhåller utländskt medborgarskap genom att anta offentlig tjänst i ett annat land
3. ogift barn under 18 år som erhåller medborgarskap i ett annat land genom att en av föräldrarna erhåller främmande medborgarskap i enlighet med punkt 1 och 2 när denna förälder ensam har föräldraansvaret för barnet eller tillsammans med den andra föräldern och denna inte är norsk medborgare.

§ 8. Norsk medborgare som är född i utlandet förlorar det norska medborgarskapet när han fyller 22 år om han fram till den tidpunkten aldrig har bott i riket och inte heller haft stadigvarande hemvist här som tyder på samhörighet med Norge. Men om en sådan medborgare ansöker om att få inneha medborgarskap innan han fyller 22 år kan Konungen, eller den han bemyndigar, bevilja sökanden detta. Dessa regler gäller inte om sökanden har förlorat det norska medborgarskapet i enlighet med par. 9 a, andra stycket, punkt 1. Om någon förlorar norskt medborgarskap enligt denna paragraf förlorar på samma sätt hans barn det norska medborgarskap som de fått genom honom under förutsättning att barnet då inte står utan medborgarskap i något land.

§ 9. En norsk medborgare kan efter ansökan lösas från det norska medborgarskapet av Konungen, eller den han bemyndigar, om sökanden är medborgare i ett annat land eller vill bli det. Lösande från medborgarskap kan inte förvägras den som är fast bosatt utanför riket. Om sökanden inte har medborgarskap i ett annat land är villkoret att han får detta inom en viss fastställd tidsfrist.

§ 9a. Konungen kan ingå avtal med annat land om att bestämmelserna i andra och tredje

vere fastsett i avtalen, såframt han då bur i og i dei siste fem år utan avbrot har hatt fast bustad i det landet.

stycket nedan skall gälla. Med avtalsland menas i paragrafen här en stat med vilken ett sådant avtal har ingåtts. Norsk medborgare som även är medborgare i ett sådant avtalsland förlorar det norska medborgarskapet när han uppnår en ålder mellan 19 och 22 år, som skall vara fastställd i avtalet, om han då bor i och under de senaste fem åren utan avbrott har haft fast bostad i det landet.

Økonomisk tekst

Skepsis til Statoil-aksjen

Privatpersoner som ikke kjenner aksjemarkedet, bør heller kjøpe andeler i aksjefond enn Statoil-aksjer, sier eksperter. Og småsparerne bør i hvert fall vente til slutten av tegningsperioden.

Noen av ekspertene mener at prisen for Statoil-aksjer er i høyeste laget. Andre mener at tilbudet er interessant på lengre sikt. Med stor fallhøyde for oljeprisen og staten som største aksjonær, er det ikke sikkert at salget av oljeselskapet går som smurt, mener analytikere. Sjefmegler Peter Warren i Finansbanken synes det minner om lotteri når vanlige privatpersoner kjøper aksjer i et enkelt selskap.

- Velg fond hvis du ikke kan være investor nærmest på heltid. La ekspertene gjøre jobben, er det klare rådet fra Warren. For den som er interessert i Statoil-aksjen, mener han det uansett er fornuftig å vente til slutten av tegningsperioden med å binde seg.

Lokker småsparerere

En aksje i Statoil skal koste mellom 66 og 76 kroner, har myndighetene bestemt. Det priser hele selskapet til mellom 145 og 166 milliarder kroner. Investorene blir fristet med tre kroner i rabatt pr. aksje for kjøp opptil 25 000 kroner. Innenfor samme beløpsgrense gis en bonusaksje for hver tiende aksje som ikke blir solgt videre i løpet av det første året. Minimumskjøp er 5000 kroner.

Bred interesse

- Å få mange aksjonærer viser at det er bred interesse for selskapet, og det er positivt. Men samtidig som vi vil ha med flest mulig, understreker vi at det er risiko forbundet med å kjøpe aksjer, sier assisterende informasjonssjef Wenche Skorge i Statoil.

Statoils verdi vil svinge med oljeprisen. De største optimistene hos meglerhusene mener at en markedsverdi for Statoil på nærmere 200 milliarder kroner er realistisk. Andre synes Statoil-kursen er for høy og at 130 til 140 milli-

Statoilaktien møts med skepsis

Privatpersoner som ikke kjenner til aktiemarknaden bør hellre kjøpe andeler i en aktiefond enn Statoilaktier, sier eksperter. Og småsparerne bør under alle omstendigheter vente til slutet av tegningsperioden.

Några av eksperterna anser att priset på Statoilaktier är i högsta laget. Andra menar att erbjudandet är intressant på längre sikt. Med stor fallhöjd för oljepriset och med staten som största aktieägare är det inte säkert att försäljningen av oljebolaget går som smort, enligt analytiker. Chefsmäklare Peter Warren på Finansbanken tycker att det påminner om lotteri när vanliga privatpersoner köper aktier i ett enda bolag.

– Välj fonder om du inte kan vara investerare i det närmaste på heltid. Låt experterna göra jobbet, är det tydliga rådet från Warren. För den som är intresserad av Statoilaktien anser han att det under alla omständigheter är klokt att vänta med att binda sig till slutet av teckningsperioden.

Lockar småsparerere

En aktie i Statoil skall kosta mellan 66 och 76 norska kronor har myndigheterna bestämt. Det innebär att hela företaget har prissatts till mellan 145 och 166 miljarder norska kronor. Investörarna lockas med tre kronor i rabatt per aktie för köp upp till 25 000 norska kronor. Inom samma beloppsgräns ges en bonusaktie för var tionde aktie som inte blir såld inom loppet av det första året. Minimumköp är 5 000 norska kronor.

Brett interesse

– Att få många aktieägare visar att det finns ett brett intresse för företaget, och det är positivt. Men samtidigt som vi vill ha med så många som möjligt understryker vi att det finns risker förbundna med att köpa aktier, säger biträdande informationschef Wenche Skorge hos Statoil.

Statoils värde kommer att variera med oljepriset. De största optimisterna hos mäklarfirmorna

<p>arder ville være en mer fomuftig verdi.</p>	<p>anser att det är realistiskt med ett marknads- värde för Statoil på närmare 200 miljarder norska kronor. Andra menar att Statoilkursen är för hög och att 130 till 140 miljarder skulle vara ett rimligare pris.</p>
--	---

Allmän text

Prosjektarbeidet Bygg et 'Norge'

Fra 1770 til 1945 ble nasjonen Norge bygd gjennom i alt 14 ulike nasjonale prosjekter. Men bygningsmaterialet kunne ikke tas ut av løse lufta: - De norske, nasjonale symbolene hadde et ganske sterkt feste i sosiale realiteter, sier historieprofessor ved Universitetet i Oslo, Øystein Sørensen.

En tid var det på moten å påstå at nasjoner som "Norge" var rene oppfinnelser. Ved Universitetet i Oslo har til sammen mer enn et halvt hundre forskere og hovedfagsstudenter bidratt til å nyansere dette bildet gjennom omfattende granskning av norsk, nasjonal identitet, særlig på 1800-tallet. I dag er det blitt vanlig å se på dannelsen av nasjoner som en aktiv byggeprosess, hvor det altså er noen byggmestere og noen bygningsarbeidere. Hvis noen likevel hevder at nasjonen Norge ble til av seg selv, gjennom en slags felles, nasjonal ånd som blåste mellom fjell og fjord etter at Harald Hårfagre hadde klippet skjegget: Hvordan vil Øystein Sørensen svare dem?

- De som mener slikt noe, svarer Øystein Sørensen, - har en tendens til å lese historien bakover. Det de ser da, er den brede vei som liksom med nødvendighet forte fram til dagens Norge. Det de *ikke* ser, er de mange små og store sideveier som kunne fort i helt andre retninger. Det er slett ikke gitt at Norge anno 800 eller 1000 skulle bli en nasjonalstat slik den er i dag eller med det innholdet den har fått.

Folkelig forankring

- Hvem var byggmester i den norske nasjonsbyggingen på 1800-tallet, eliten eller folket?

- Begge. Men det er klart at det hovedsakelig var eliten som hadde systematiske forestillinger om hva som skulle være innholdet i et norsk nasjonalt fellesskap. Men eliten kunne ikke konstruere nasjonen på den måten at den tok fram hva som helst og opphøyde dette til nasjonalt symbol. Det som skulle binde nasjonen sammen, måtte ha en folkelig forankring.

Projektarbetet "Bygg ett 'Norge'"

Mellan 1770 och 1945 byggdes nationen Norge genom sammanlagt 14 olika nationella projekt. Men byggnadsmaterialet kunde inte hämtas från tomma intet: - De norska nationella symbolerna var ganska starkt förankrade i sociala realiteter, säger Øystein Sørensen, professor i historia vid Oslo universitet.

En tid var det på modet att hävda att nationer som "Norge" var rena påhitt. Vid universitetet i Oslo har tillsammans drygt femtio forskare och studenter på kandidat- och magisternivå bidragit till att nyansera denna bild genom omfattande granskning av norsk nationell identitet, särskilt på 1800-talet. I dag har det blivit vanligt att betrakta skapandet av nationer som en aktiv byggprocess där det således finns några byggmästare och några byggnadsarbetare. Om några ändå hävdar att nationen Norge kom till av sig själv genom en slags gemensam nationell anda som drog fram som en vind mellan fjäll och fjord efter det att Harald Hårfager hade klippt skägget, vad skulle då Øystein Sørensen svara dem?

- De som anser någonting sådant, svarar Øystein Sørensen, har en tendens att läsa historien baklänges. Det de ser då är den breda väg som liksom med nödvändighet ledde fram till dagens Norge. Det de *inte* ser är de många små och stora sidovägar som hade kunnat leda i helt andra riktningar. Det är absolut inte givet att Norge anno 800 eller 1000 skulle bli en nationalstat sådan som den är i dag eller med det innehåll den har fått.

Folklig förankring

- Vem var byggmästare under byggandet av den norska nationen på 1800-talet, eliten eller folket?

- Båda. Men det är klart att det huvudsakligen var eliten som hade systematiska föreställningar om vad en norsk nationell gemenskap skulle innehålla. Men eliten kunde inte konstruera nationen på så sätt att den tog fram vad som helst

	och upphöjde detta till nationalsymbol. Det som skulle binda samman nationen måste ha en folklig förankring.
--	--